

1 березня – Міжнародний день боротьби з наркоманією та наркобізнесом

Протидія наркоманії і наркобізнесу в державі, недопущення розвитку їх антисоціальних тенденцій, а також регуляторна державна політика в цій сфері на сучасному етапі є необхідною умовою розвиненого суспільства, важливим фактором його економічного, культурного та правового рівня.

1 березня світова спільнота відзначає свято всесвітнього значення - Міжнародний день боротьби з наркоманією та незаконним обігом наркотиків. Міжнародний день боротьби з наркоманією був заснований у 1987 році Генеральною Асамблеєю ООН на знак вираження своєї рішучості посилювати діяльність і співпрацю для створення міжнародного суспільства, вільного від зловживання наркотиками.

Наркоманія!

Історія наркотиків стара як людство! Наркотики були відомі і вживалися дуже давно! Наркоманія захопила чорний ринок ще в 20-х роках минулого століття!

У 80-ті роки, нова забава разом із усіма західними цінностями прийшла в ряди і нашої молоді, розповсюджуючись підвалами і

темними вулицями міст, набула такого масштабу, що правоохоронці не змогли стримати потік завезення наркотиків, і смерть із величезним напором вилилася, перш за все, на підлітків і молодь! Адже основна частина наркоманів – підлітки і молоді люди, які набагато слабші психологічно аніж дорослі. Причому спробувати наркотики часом пропонують “найближчі друзі”! Уколовшись, швидко одержуєш веселощі на час, але взамін поступово віддаєш життя!

Більшість підлітків, що пробують наркотики, і не підозрюють, у що це обов'язково обернеться для них у недалекому майбутньому! Вони, підбадьорені словами “друзів”, пробують, а потім багаторазово шкодують про цю мить і молять Бога про смерть під час ломок! Як правило, наркомани, коли усвідомлюють, що вони хворі, намагаються реабілітуватися, але, на жаль, більшість з них повертається до наркотиків, лише трохи подовжуючи життя, яке вже не в радість ані їм, ані рідним!

За оцінками фахівців зараз у світі налічується приблизно 200 млн. наркоманів. Іноді називають цифру в декілька разів більшу. Сьогодні 60% хлопців і 20% дівчат віком 15-17 років вже залучені до наркотиків.

Поряд із уже всесвітньо відомими наркотичними препаратами за останні 10 років у багатьох країнах збільшилося число наркоманів, що вживають так звані психотропні наркотики. У цьому відношенні найнебезпечнішими виявилися амфетаміни і глюциногени, ЛСД і інші похідні лизергінової кислоти, що не є, на відміну від інших психотропних препаратів, медичними і становлять виняткову небезпеку для людини.

Наркотики, в залежності від їхнього впливу на організм людини, умовно можна розділити на дві великі групи: збудливі та депресивні. При цьому варто мати на увазі, що кожний із наркотиків має велику розмаїтість прихованих властивостей, які по-різному впливають на нервову систему людини.

Є наркотики, що в обмежених дозах заспокоюють і знеболюють (їх називають депресивними), і є інші, що мають стимулюючий

вплив (їх називають збудливими). Дещо окремо можна вирізнити галюциногенні засоби, що викликають екстаз і буйство, кошмари або почуття болісного занепокоєння. Щоб зрозуміти небезпеку, що несе із собою такий вибух наркотиків, зазначимо, що достатньо прийняти мільйонну частку грама ЛСД на кожний кілограм ваги, щоб він визвав галюциногенний ефект.

Стан залежності від наркотиків характеризується трьома фактами:

непереборним бажанням продовжувати прийом наркотиків;
потребою поступово збільшувати дозу;
залежністю психічного, а іноді і фізичного характеру від впливу наркотиків.

Щорічно в Україні виявляються та ставляться на облік від 10000 до 18000 людей, що вживають наркотики, 90% – молоді люди до 30 років.

І, що найстрашніше, зараз наркотики набагато чистіші, ніж у 60-70 роки, тому їх ефект набагато сильніший, а звикання виникає набагато швидше. Це також характерна особливість нашого часу.

Більшість наркоманів помирають від передозування, оскільки вони не знають концентрації наркотику, що вони купили. У Амстердамі було заарештовано велику партію наркотиків, яка на половину складалася із стрихніну (стрихнін – отрута для пацюків), тобто усі люди, що прийняли б його, точно померли.

Зараз серед молоді збільшилась кількість випадків передозування. Передозування трапляється, якщо у мозок потрапляє занадто багато наркотиків і вся нервова система перестає функціонувати. Падає тиск, а серцеві скорочення настільки рідкі, що кров вже не може циркулювати. Людина втрачає свідомість, впадає у кому, а потім помирає.

Наркомани стають жертвами нещасних випадків. В них спотворюється здатність реально сприймати простір, тому вони можуть ступити з п'ятого поверху вниз, їм здається, що до землі лише один крок. Вони не можуть точно визначити відстань,

вони виходять на проїжджу частину дороги, коли їм здається, що дорога далеко від них. Наркомани здійснюють різні підпалення.

НАРКОМАНІЯ ТА СНІД

Наркотики та алкоголь загальмовують рефлексі, усувають сором'язливість і за допомогою хімії надають оманливої впевненості. Складається ілюзія, що наркотики спрощують соціальні взаємовідносини, але таким чином природна здатність до спілкування ніколи не розвинеться. Наркотики використовують як найкоротший шлях позбавитися від комплексів, пов'язаних з питаннями кохання та турботи про ближнього, відданості у почуттях, вони ніби полегшують стосунки та відповідальність. Психотропні препарати штучно маніпулюють природними біохімічними процесами, імітуючи, стимулюючи, пригноблюючи або заплутуючи істинні відчуття та емоції, пов'язані з коханням, близькістю, втішенням та сексуальністю. Наркотики пригнічують чіткість мислення, послаблюють контроль, людина не розуміє того, що відбувається і може бути легко втягнена у сексуальні стосунки. 70% наркоманів ВІЛ-інфіковані. Оскільки використовується одна голка для внутрішньо судинних ін'єкцій наркотиків, після введення ін'єкції у голці залишається трошки крові і з передачею цієї голки іншій людині заражена кров вводиться безпосередньо у кров'яний потік людини. Так розповсюджується вірус ВІЛ. Але небезпека СНІДу не зупиняє людей ні від ін'єкцій наркотиків, ні від сексуальної розпусти.

ПРОЦЕС ЗВИКАННЯ

Процес фізичного та психологічного звикання відбувається через різні стадії:

1-ша стадія — пробна. Звичайно перший досвід з наркотиками відбувається випадково, через допитливість: "Я просто зараз спробую і більше не буду його торкатися. Але я буду знати що це таке. І нічим воно мені не зашкодить".

2-га стадія — соціальна. Людина продовжує вживати наркотики під впливом ореолу, що створюється соціальним середовищем

навколо наркотиків, а також бажання випробувати їх ефект на собі, тому легше піддається спокусі спробувати наркотик ще раз і навіть проекспериментувати з іншими.

3-тя стадія — звикання. Приймання наркотиків стало звичкою, людина повністю опиняється під їх впливом. Фізична та психологічна залежність розвинулися до такої стадії, що наркотик просто необхідний для підтримки “нормального” існування. На цій стадії наркотик абсолютно контролює поведінку людини, яка повністю втрачає волю своїх дій.

4-та стадія — наркотична залежність (стійка наркоманія). Коли людина продовжує приймати наркотики, не зважаючи на їх негативний вплив на його благоустрій, здоров'я, життя у суспільстві та власне фінансове становище.

5-та стадія — повна та абсолютна залежність. Людина безсила опиратися наркотикам. Наркотики стають найголовнішим у його житті. Наркоман витрачає весь свій час, знаходячи, вживаючи наркотик, думаючи про нього та знаходячи способи та кошти отримати його ще більше. Наркоман живе, щоби вживати наркотики і вживає їх, щоби жити. Життя безнадійного наркомана майже завжди закінчується в'язницею, ізоляцією або смертю. Не кожний з тих, хто пробував наркотики, потрапляє у наркотичну залежність, але певно, що кожний наркоман починав пробувати із цікавості.

Процес відвикання від наркотику дуже важкий, тому що наркотична залежність не тільки фізична, але й психологічна. Наркомана зупиняє страх ломки, коли болить та ломить усе тіло: руки, ноги, поперек, розколюється голова, очі не витримують світла, кашель, нежить, блювота — і так продовжується досить довго. Багато разів наркомани намагаються зупинитися, але у процесі ломки багато хто здається.

Сьогодні перед очима багатьох молодих людей через друзів, пресу, телебачення, Інтернет створюється ілюзія про наркотики. Ми дивимося та слухаємо ці міфи та згодом починаємо в них

вірити. А коли знесилені прибігаємо до мети, то нарешті починаємо розуміти, що це лише обман та смерть.

МІФ 1.

В житті потрібно спробувати все, в тому числі і наркотики.

Ця фраза буде правдивішою, коли буде звучати ось так: «В житті потрібно спробувати наркотики, а від всього іншого відмовитись». Тому що після спроби наркотиків навряд чи захочете ви (і зможете) спробувати щось інше. Та чи потрібно в цьому житті пробувати все? На багатьох речах так і написано: «Не залазь – уб'є» або «Не пий. Отрута». А якщо хочеться спробувати все, то стрибніть, наприклад, з парасолею в руках із 9-поверхового будинку. Страшно!? Значить, не все в цьому житті потрібно пробувати. А чи не варто занести й наркотики до цих заборонених речей?

МІФ 2.

Наркотики надають життю різноманітності.

Спочатку, ніби прикрашають: нові відчуття, цікаво...

Один наркоман сказав: «Одного разу завжди багато, а тисячі – завжди мало». Це тому що, коли вперше щось спробував, наприклад, план чи «колеса», вранці себе проклинаєш: навіщо я тільки зв'язався з цим «кайфом» – вставити – не вставило, а самопочуття зараз не дуже, ще й «капусту» просадив. А ще раз хочеться спробувати – ну, щоб самопочуття відрегулювати і сумління приглушити. І починається: «Все, сьогодні останній раз» і т.д. Різноманітності – нуль, гірше, ніж в армії: зранку встав – треба дістати гроші, дістав – треба купити, купив – треба прийняти, прийняв – треба спати. І так кожен день. Тут вже не до сміху.

МІФ 3.

Вживати наркотики чи не вживати – це моя особиста справа.

Якби ви сказали, що чухати потилицю або тримати руки в кишенях – це ваша особиста справа, то можна було б ствердно окивати головою. Але відносно наркотиків так сказати не можна.

Якщо це ваша особиста справа, то чому повинні плакати батьки, дивлячись на доньку чи сина-наркомана, і запихати їм в кишеню гроші на ще одну “рятівну” дозу чи на лікування?

Якщо це ваша особиста справа, то чому повинна страждати ваша дружина чи ваша кохана, черговий раз прощати вам зраду та впускати в дім?

Якщо це ваша особиста справа, то чому повинні залишатися сиротами діти при живих матерях, які давно вже їх проміняли на ширку?

Якщо це ваша особиста справа, то чому повинні терпіти люди, яким ви обкрадаєте квартири, обчищаєте кишені, “підсаджуете” їхніх дітей?

Ні, вживати наркотики – це не ваша особиста справа!

МІФ 4.

Можна вживати наркотики “з головою” та не залежати від них.

Ви бачили коли-небудь наркомана з “головою”? Запитайте в нього і зрозумієте, чи хотів він, коли починав вживати наркоту, докотитися до такого.

Люди, які говорять, що від наркотиків можна бути незалежним, не знають, що *залежність буває двох видів:*

Фізична.

Вона полягає в тому, що при відмові від вживання наркотику настає так звана “ломка”: фізичні больові відчуття. Така залежність настає від вживання будь-яких наркотиків, але в різній мірі: від плану та клею щось схоже на легке алкогольне похмілля, від ширки та кокаїну жахливий біль, який може привести, навіть, до смерті. Саме цей вид залежності мають на увазі, коли говорять про свободу від наркотиків.

Психологічна або духовна.

Це коли глибоко в душі сидить маленький демон, який заставляє вас щоденно шукати наркотик і мучить душу, якщо ви не кормите його цією отрутою. Він поселяється із перших ваших спроб, з перших затяжок і може сидіти там все життя. Хочете перевірити,

чи є він у вашій душі? Спробуйте зараз відмовитися на все життя від цигарок або плану. Раз і назавжди. Якщо вже через тиждень, а, може, й через день, ви біжите до кіоску, щоб купити пачку сигарет чи повзете в гараж, щоб подихати над відкритою каністрою, — у вас є залежність, і цей маленький демон радісно пищить у вашій порожній душі, отримавши блискавичну перемогу.

МІФ 5

Я буду вживати лише легкі наркотики, а вони повністю безпечні. Законодавство Україна не розділяє наркотичні засоби на легкі і важкі. За вживання, зберігання, перевезення, виготовлення та продаж будь-яких наркотичних засобів передбачається кримінальна відповідальність.

Зазвичай, важкими наркотиками називають кокаїн, героїн, “ширку” (опіум), а легкими — план, екстазі, LSD, токсичні речовини. Але чи можна назвати наркотик легким, якщо від нього помирають (наприклад, від екстазі, токсичних речовин) або втрачають розум (наприклад, від “грибів” або LSD)? А якщо додати до цього виникнення психологічної залежності, про яку ми вже говорили, то немає жодного сумніву: поділ наркотиків на важкі та легкі — це просто міф.

Потяг до наркотиків — це реальна реакція на перебудову організму. Часто ті, хто звик до наркотиків експериментують з іншими речовинами, щоб знайти відчуття, що перевищують попередні. Наркоманам, що проходять курс лікування, необхідно перебудувати все своє життя та знайти інтерес, який дасть їм задоволення та відчуття наповненості не менше за те, що вони раніше шукали у наркотиках. Слід пам'ятати, що лікування та утримання не значить відновлення та повноцінне життя. Наркоман залишається наркоманом незалежно від того, вживає він наркотики у даний проміжок часу. Життя стає постійною боротьбою із спокусою спробувати знову.

Цінують своє життя!!!